

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bona Volvntas Optimæ Consentiens. Seu De Sequendo In Omnibus Ductu Providentiæ Diviniæ

Foullon, Jean E.

Leodii, 1657

IX. Meriti nobis plurimùm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54992](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54992)

cogitationem erigamus animos, & nobis ipsis de exemplo gratulemur.

IX. Si enim vel Paganis, imò & barbaris, nihil est supra hominem fortiter miserum, quantò magis Christianis, virtutum pretia edoctis? Qui non Dei tantum gloriam ex ejusmodi tolerantia existere noverunt, sed & plurimum apud Deum meriti ac gratiæ comparari. Nam *verissima devotio*, ut Blossius in dictis Patrum cap. 10. affirmat, *in humillima sui resignatione sita est: quando videlicet homo non solum in abundantia, sed etiam in penuria & mœrore, & aliis quibuscumque casibus atque eventibus, in sanctissima Dei voluntate plenissimè acquiescit.* Meritum est ab obsequio: obsequium à voluntatis subjectione perpetua. Ob eas causas, solitæ heroicæ animæ non excipere tantum mala incurrentia patienter, verum etiam prompto animo, obviâque voluntate. Petrus Faber, primus Divi nostri Ignatii socius, vir in agendo, patiendoque secundum Deum, apprimè versatus, tria esse dicebat Chri-

Stianorum non malorum genera, calamitates variè excipientium. Primos statim ad Deum Divosque confugere, non alio fine, quàm ut inde eximantur. Alios idem, sed meliùs, postulare: addere enim petitioni, ut Deus patientiam largiatur, si patiendi materiam non tollere constituit. Tertios in summum virtutis gradum eniti, peteréque à Deo, ut, si ex ejus voluntate sit, plura patiantur, paratos se, & ad omnia compositos, tamque ex animo dicturos, Ecce ego, deijce me, cæde me; quàm Ecce ego mitte me, erige me.

X.
*Latitia
perpetua.* Fructus ex ista animi præparatione tertius enascitur, tranquillitas animi inconcussa, id est summa mortalis vitæ fælicitas. Commendabat Ecclesiastes cap. 9. *Omsi tempore sint vestimenta tua candida, & oleum de capite tuo non recedat.* Quod aliis verbis, sententiâ eâdem, discipulis suis commendare solitus Gebennensis Episcopus, compositissimæ mentis homo: ut læti semper essent, semper contenti. Ita ne verò semper? Et patre amisso? Et perditis rebus?

bus?